

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Pc/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120209143
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120209143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci navrhovateľa: P. A., Z.. X.X.XXXX, K. B. K. XXXX/XX, Ž., Š. H. Q., X. X. I. V.: I. A., Z.. X.X.XXXX, K. B. K.Á. XXXX/XX, Ž., Š. H. Q., V. A. H. určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.8.2020 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd povinne z výživného určil prispievať jej na výživu navrhovateľa sumou 666,- Eur mesačne počnúc od 1.3.2020.

2. Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že manželstvo manželka uzavreli dňa 14.12.2006, pochádzajú z neho dve maloleté deti, pričom manželka spolu nežijú v jednej domácnosti, nakoľko ho manželka „podlo okradla o byt“. K svojim majetkovým pomeroch uviedol, že od roku 2010 je samostatne zárobkovo činnou osobou. Výšku príjmu neuviedol. Navrhovateľ ďalej uviedol, že má dve vyživovacie povinnosti, k dcére Silvii v sume 100,- Eur a synovi Teodorovi v sume 75,- Eur mesačne. K výdavkom uviedol, že žiadne nemá, pretože žije v lese a pije vodu z potoka. Povinná z výživného - manželka vlastní byt.

3. Súd lustráciou v Registri obyvateľov SR zistil, že navrhovateľ a povinná sú rozvedení, a tak navrhovateľa vyzval, aby oznámil, či s ohľadom na uvedenú skutočnosť trvá na podanom návrhu. Na výzvu súdu doručenú dňa 4.9.2020 navrhovateľ nereagoval, a tak súd vo veci vykonal procesné úkony spojené s návrhom na začatie konania.

4. Povinná z výživného - bývalá manželka navrhovateľa, sa k návrhu na výzvu súdu písomne vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 30.10.2020 (č.l. 25), v ktorom uviedla, že návrh považuje za bezpredmetný, nakoľko manželka boli rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 15P/289/2016 zo dňa 2.10.2017 rozvedení. Návrh považuje za reakciu bývalého manžela na zvýšenie výživného na maloleté deti zo dňa 1.7.2020. Navrhovateľ je navyše majiteľom a jediným konateľom firmy - PRoTECTsk.eu, s.r.o. a byt získala povinná do výlučného vlastníctva na základe dohody o vypořádání BSM. K vyjadreniu predložila potvrdenie o príjme, dohodu o vypořádání BSM a ako aj potvrdenia o platbách za byt.

5. Navrhovateľ na vyjadrenie povinne nereagoval, a tak súd vo veci nariadil pojednávanie na 15.3.2021, na ktorom súd vec prejednal a rozhodol za neúčasti navrhovateľa a v prítomnosti povinne z výživného. Navrhovateľ si predvolanie na pojednávanie neprevzal v odbernej lehote, a tak súd vychádzal z fikcie

doručenia. Povinná z výživného ako bývalá manželka uviedla, že navrhovateľa oboznámila s termínom pojednávania, nevedela o dôvodoch jeho nedostavenia sa na súd. Samotný navrhovateľ svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a pojednávanie nežiadal odročiť. Na základe uvedeného mal súd za to, že sú splnené podmienky na prejednanie veci. Na pojednávaní povinná z výživného uviedla, že návrh považuje za bezpredmetný, nakoľko s navrhovateľom nie sú od roku 2017 manželmi. Zdôraznila, že návrh považuje za reakciu na jej návrh na zvýšenie výživného pre ich spoločné maloleté deti. Navyše, navrhovateľ si sám neplní vyživovaciu povinnosť voči ich maloletým deťom.

6. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

7. Podľa ust. čl. 4 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením a povinnosť zabezpečiť rodine pokojné a bezpečné prostredie.

8. Podľa ust. § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

9. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

10. Podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

11. Podľa ust. § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa ust. § 75 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

13. Podľa ust. § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 35 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

16. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

17. Podľa § 37 CMP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

18. Citované zákonné ustanovenie § 71 ods. 1 upravuje vyživovaciu povinnosť medzi manželmi, ktorá vznikla uzavretím manželstva a trvá do jeho zániku, bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú, alebo nie, pričom sa vyžaduje ich rovnaká životná úroveň. Znenie zákona predpokladá, že manželia si budú

plniť vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, keď jej úprava súdnym rozhodnutím prichádza do úvahy len vtedy, ak druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní vôbec alebo nie v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov. Inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený aj na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Práve z toho dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. Manželstvo je právnym zväzkom, v ktorom manželia sú povinní žiť spolu, navzájom si pomáhať, rešpektovať sa, byť si verní, starať sa spoločne o deti a podľa schopností, možností a majetkových pomerov aj o uspokojovanie potrieb rodiny. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká vyživovacia povinnosť. Každé konkrétne porušenie povinnosti je potrebné posudzovať individuálne, vzhľadom na okolnosti daného prípadu. Výživným sa zabezpečuje nielen samotná výživa, ale aj ostatné osobné potreby, ku ktorým patria kultúrne, rekreačné potreby. Pri určení výživného daného charakteru je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, aby hmotná a kultúrna úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Pre výšku výživného sú smerodajné okrem všeobecných hľadísk obsiahnutých v ustanovení § 75 ods. 1 cit. zákona aj okolnosti rozvratu manželstva a možnosti manželov zabezpečiť si svoje osobné potreby.

19. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň vyplýva z ich rovnakého postavenia v manželstve, v rodine a spoločnosti a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností v zmysle § 18 Zákona o rodine, podľa ktorého muž a žena majú v manželstve rovnaké práva a rovnaké povinnosti. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne si pomáhať, vytvárať zdravé rodinné prostredie. Aj keď manželia zabezpečujú potreby rodiny podľa svojich schopností a možností, ktoré nemusia byť a ani spravidla nie sú rovnaké, podieľajú sa rovnakou mierou na hospodárskych výsledkoch svojej činnosti a majú preto právo na rovnakú životnú úroveň. Zásada rovnakej životnej úrovni neznamena mechanickú rovnosť medzi manželmi, ktorú by bolo možné vyvodzovať len z ich zárobkov, ale aj pre vyživovaciu povinnosť medzi manželmi platí ustanovenie § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti a možnosti povinného.

20. V prejednávanej veci súd prioritne konštatuje, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.8.2020 dožadoval určenia manželského výživného v sume 666,- Eur mesačne počnúc 1.3.2020. Súd už základnou lustráciou v Registri obyvateľov SR po podaní návrhu zistil, že navrhovateľ a ním označená povinná z výživného sú rozvedení. Na výzvu súdu, či s ohľadom na uvedené trvá na návrhu na určenie manželského výživného, navrhovateľ nereagoval. Súd má za to, že návrhom na určenie výživného sa navrhovateľ bezdôvodne domáhal rozhodnutia súdu, čím vyvolal bezdôvodné súdne konanie. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že samotný návrh je nielen bezdôvodný, konanie vyvolané navrhovateľom je bezúspešné a bezdôvodné, no najmä v rozpore so samotným zákonom, pretože nenapĺňa základné znaky uvedené v § 71 zákona o rodine.

21. Nad rámec súd konštatuje, že vykonštruovaným konaním navrhovateľ žiadal určenie manželského výživného v sume 666,- Eur mesačne, pričom sám navrhovateľ si neplní vyživovaciu povinnosť voči dvom spoločným maloletým deťom účastníkov konania. Navyše, čistý príjem povinnej z výživného je v priemere 600,- Eur, pričom navrhovateľ uviedol, že sám žiadne výdavky s výnimkou výživného nemá, je osobou samostatne zárobkovo činnou, pričom vlastný príjem nijakým spôsobom nepreukázal. Súd na základe uvedeného konštatuje, že návrh na určenie manželského výživného nielen odporuje zákonu, ale aj dobrým mravom.

22. Na základe vyššie uvedených záverov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd nepovažoval v danej veci za dôvodné priznať nárok na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov aj z dôvodu, že preukázanie dôvodnosti nároku bolo predmetom rozsiahleho dokazovania, bez ktorého by nebolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa ustanovenia § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.